



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2013 r. r.

DOLiS/DEC- 506/13/27373,27376,27378

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267) art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana Z.L. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 14 września 2010 r. (znak: DOLiS/DEC-1101/10/36609,36611,36613) dotyczącej jego skargi na niedostateczne zabezpieczenie jego danych osobowych przez O. Spółdzielnię Mieszkaniową „P.” oraz Dyrektora Oddziału Regionalnego P. (P. S.A.),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z.L., zwanego dalej również Skarżącym, na niedostateczne zabezpieczenie jego danych osobowych przez O. Spółdzielnię Mieszkaniową „P.”, zwaną dalej również Spółdzielnią, oraz Dyrektora Oddziału Regionalnego P. (P. S.A.). W jej treści Skarżący wskazał, iż cyt.: „w dniu [...] stycznia 2010 roku zgłosiłem telefonicznie do działu eksploatacji administracji Osiedla «D.» [...] uszkodzenie oddawczej skrzynki pocztowej przynależnej do zajmowanego mieszkania. Wobec bezskuteczności zgłoszenia telefonicznego, o niesprawności skrzynek pocztowych w budynku w [...] powiadomiłem w formie pisemnej administratora wszelkich urządzeń technicznych – Zarząd O. Spółdzielni Mieszkaniowej «P.»». Na złożone pismo nie otrzymałem odpowiedzi do dnia wniesienia skargi [data sporządzenia skargi [...] lutego 2010 r.], ani też nie dokonano naprawy uszkodzonych skrzynek pocztowych, m.in. lokatorów mieszkań [...] [[...] to numer mieszkania Skarżącego] oraz skrzynki korespondencji zwrotnej. (...) O wadach oddawczych skrzynek pocztowych powiadomiłem również Naczelnika Urzędu Pocztowego nr [...] z wnioskiem o zaniechanie wkładania korespondencji do uszkodzonych skrzynek. (...) Na skutek wadliwych oddawczych skrzynek pocztowych (brak możliwości ich zamknięcia) nie są zabezpieczone

dane osobowe podmiotów korzystających z usług pocztowych, a jednocześnie mają do nich dostęp osoby niepowołane”.

Wobec podniesionych zarzutów Skarżący wniósł o wydanie decyzji nakazującej Prezesowi O. Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” przywrócenie właściwego stanu technicznego oddawczych skrzynek pocztowych, natomiast Dyrektorowi Oddziału Regionalnego P. [...] wydania polecenia zabraniającego listonoszom pozostawiania korespondencji pocztowej w skrzynkach nie posiadających zabezpieczenia przed dostępem osób niepowołanych. W toku postępowania Skarżący przesłał do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, korespondencję wyjętą przez siebie ze skrzynek pocztowych osób zamieszkujących w [...], co miało w jego ocenie stanowić dowód na potwierdzenie podnoszonych przez niego w skardze okoliczności. Ww. pisma organ odesłał Skarżącemu.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pan Z.L. zamieszkuje w budynku mieszkalnym znajdującym się w zasobach O. Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” usytuowanym w [...] w lokalu numer [...].
2. W 2008 r. w ww. nieruchomości Spółdzielnia dokonała wymiany oddawczych skrzynek pocztowych na skrzynki typu „euro”.
3. Na początku br. Pan Z.L. zwrócił się do Zarządu Spółdzielni pismem, w którego treści poinformował o uszkodzeniu „skrzynki pocztowej przypisanej do zajmowanego lokalu mieszkalnego, a konkretnie brak możliwości jej otwarcia, co uniemożliwiło wyjęcie znajdującej się w niej korespondencji”. Jak dalej wskazał, cyt.: „w dniu wczorajszym udało się skrzynkę otworzyć, ale za to niemożliwe było, dla odmiany jej zamknięcie. W tej sytuacji każda osoba ma dostęp do, ewentualnie włożonej do niej korespondencji”.
4. W dniu [...] stycznia 2010 r. na skutek zawiadomienia Skarżącego Spółdzielnia dokonała przeglądu skrzynek pocztowych w budynku mieszkalnym przy ul. [...]. Jak wskazano w sporządzonej podczas tych oględzin notatce służbowej, w czasie podejmowania tych czynności skrzynka pocztowa przypisana do lokalu nr [...] była otwarta, a jej zamek był „wizualnie kompletny”. Niezależnie od powyższego, uwzględniając zgłoszenie Skarżącego, Spółdzielnia zdecydowała o naprawie, na koszt Skarżącego, przypisanej mu skrzynki pocztowej, o czym powiadomiła Skarżącego pismem z dnia [...] stycznia 2010 r. Skarżący nie wyraził na to zgody, wskazując, iż uszkodzenie nie nastąpiło z jego winy.
5. W dniu [...] marca 2010 r. Pan Z.L. ponownie zwrócił się do Spółdzielni informując, iż cyt.: „nadal nie jest sprawna pocztowa skrzynka oddawcza przypisana do zajmowanego mieszkania, z tym że aktualnie nie można jej w ogóle otworzyć i wyjąć korespondencję. Stan taki już trwa [...] miesiące”.
6. Na skutek powyższego w dniu [...] kwietnia 2010 r. Spółdzielnia dokonała ponownego przeglądu skrzynek pocztowych. Podczas tychże oględzin obecny był Pan Z.L., który jak wynika z treści sporządzonej w tym dniu notatki, kwestionował zbyt luźny zamek w skrzynce pocztowej. Stwierdzono, że skrzynka działa jednak prawidłowo.
7. W odpowiedzi na kolejne zgłoszenie, opierając się na dokonanych ponownie oględzinach, w dniu [...] kwietnia 2010 r. Spółdzielnia poinformowała Skarżącego, iż „skrytka zamyka się prawidłowo i brak jest jakichkolwiek uszkodzeń”, a zgłoszone nieprawidłowości nie znajdują uzasadnienia.

8. Niezależnie od prowadzonej ze Spółdzielnią korespondencji w ww. sprawie w dniu [...] stycznia 2010 r. Pan Z.L. skierował do Naczelnika UP nr [...] w [...] pismo z prośbą o dostarczanie jego korespondencji bezpośrednio do mieszkania z powodu uszkodzenia skrzynki pocztowej. Z kolei w piśmie z dnia [...] lutego 2010 r. skierowanym do Dyrektora CP ORJ w [...] Skarżący poinformował o wadach oddawczych skrzynek pocztowych.
9. W piśmie z dnia [...] marca 2010 r. Zastępca Dyrektora CP ORJ w [...] wskazał Skarżącemu, iż listonosz obsługujący rejon doręczeń obejmujący miejsce zamieszkania Pana Z.L. po otrzymaniu informacji o uszkodzeniu jego skrzynki doręcza korespondencję bezpośrednio do jego mieszkania, wskazując jednocześnie, iż P. S.A. nie odpowiada za korespondencję doręczaną przez innych operatorów pocztowych dostarczaną do jego skrzynki pocztowej.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie organ wydał w dniu 14 września 2010 r. decyzję administracyjną (DOLiS/DEC-1101/10/36609,36611,36613), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W ustawowym terminie Pan Z.L. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skarżący podniósł, iż w przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dopuścił się naruszenia prawa materialnego, które przejawiało się różnorakim traktowaniem zgromadzonych w sprawie dowodów. Mianowicie jak wskazał, cyt.: „za zasadne potraktowano protokoły oględzin skrzynki pocztowej natomiast nie dano wiary przedstawionym przez skarżącego dowodom korespondencji do sąsiadów”. Uzasadniając powyższe Skarżący zaznaczył, iż cyt.: „przedstawione protokoły oględzin skrzynki pocztowej nie mogą stanowić dowodu rzeczowego w przedmiotowej sprawie, a to dlatego że nie były one sporządzone w obecności zainteresowanego. Także dlatego, że nie są one przez niego podpisane, mimo uczestniczenia w niektórych oględzinach. (...) Przekazane natomiast przez skarżącego dowody rzeczowe w postaci korespondencji do sąsiadów stanowią potwierdzenie braku prawidłowego zabezpieczenia skrzynek pocztowych, a więc braku dbałości ze strony spółdzielni o prawidłową ochronę danych osobowych”. Skarżący nie zgodził się także z zawartym w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stwierdzeniem organu, iż „w toku postępowania nie zgromadzono żadnych dowodów, które wskazywałyby na istnienie nieprawidłowości” wskazując, iż odsyła do treści skierowanych do niego pism Spółdzielni, w których ta poinformowała go m. in. iż podjęła decyzję o dokonaniu naprawy zamka oddawczej skrzynki na korespondencję oraz stwierdziła poluzowaną nakrętkę zamka w skrzynce pocztowej Skarżącego, co w jego ocenie, stanowi potwierdzenie okoliczności wadliwości zamontowanego w niej zamka.

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych decyzją z dnia 5 stycznia 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-8/11/439,440,442) podtrzymał w całości swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do zmiany rozstrzygnięcia.

W dniu [...] lutego 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z.L. na ww. decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 5 stycznia 2011 r. utrzymującą w mocy decyzję z dnia 14 września 2010 r. W treści przedmiotowej skargi przedstawił on motywację jej zaskarżenia, wskazując, iż najistotniejszym zarzutem jaki może sformułować wobec skarżonego rozstrzygnięcia jest uniemożliwienie mu zapoznania się

z materiałem dowodowym przed jego wydaniem z uwagi na przesłanie przez niego wniosku o powyższe jedynie drogą faksową. Jak podkreślił Skarżący precyzując ten zarzut, decyzja organu w powyższej kwestii sprawa, iż cyt.: „Skarżący nie ma (...) gwarancji, że w aktach sprawy znajdują się i zostaną przekazane Sądowi wszystkie dokumenty przekazane GODO”. W dalszej części skargi Pan Z.L. w zdecydowanej części powtórzył argumentację zawartą we wniosku z dnia [...] października 2010 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, zarzucając Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych w szczególności naruszenie prawa poprzez różnorakie traktowanie zgromadzonych w sprawie dowodów. Mianowicie jak wskazał, cyt.: „bezzasadne jest odrzucenie jako dowód rzeczowy w sprawie przesłanej korespondencji uzyskanej z otwartych i niezabezpieczonych skrzynek pocztowych”, gdyż w jego ocenie, stanowią one potwierdzenie braku prawidłowego zabezpieczenia skrzynek pocztowych, a więc braku dbałości ze strony Spółdzielni o prawidłową ochronę danych osobowych oraz zakwestionował ustalony przez organ w niniejszej sprawie stan faktyczny.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, zwany dalej WSA, dokonując kontroli zgodności z prawem zaskarżonej decyzji, wyrokiem z dnia 14 września 2011 r. (sygn. akt II SA/Wa 645/11) uchylił zaskarżoną decyzję stwierdzając, iż skarga Pana Z.L. zasługuje na uwzględnienie, jednakże z innych przyczyn niż w niej powołane. W uzasadnieniu wyroku WSA wskazał, że rozpoznając w trybie przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej także Kpa, wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dopuścił się naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 24 § 1 pkt 5 w zw. z art. 127 § 3 Kpa, które polegało na wydaniu zaskarżonej decyzji przez osobę, która brała udział w wydaniu decyzji, od której złożono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jak wskazał Sąd, reguła ujęta w art. 24 § 1 pkt 5 Kpa niewątpliwie ma także zastosowanie do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, o którym mowa w przepisie art. 127 § 3 Kpa, a więc do sytuacji, w której pracownik naczelnego organu administracji publicznej lub samorządowego kolegium odwoławczego brał udział w wydaniu przez ten organ decyzji w pierwszej instancji, następnie zaskarżonej do tego samego organu wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wyłączenie stosowania tej normy prawnej, jak wskazał WSA poprzez odesłanie do uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 maja 2010 r. o sygn. akt I OPS 13/09, może mieć bowiem miejsce jedynie wobec osoby piastującej w danym organie funkcję ministra. Tymczasem w niniejszej sprawie autorem zarówno pierwszej decyzji jak i decyzji wydanej po ponownym rozpatrzeniu sprawy był działający z upoważnienia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Zastępca Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, nie zaś sam piastun funkcji czyli Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 8 listopada 2011 r. wniósł od powyższego wyroku skargę kasacyjną wskazując, iż z uwagi na okoliczność, że określony w art. 127 § 3 Kpa wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przewiduje możliwość poddania powtórnie ocenie przez ten sam organ skierowanej do niego sprawy, to jeżeli w wyniku jego wniesienia, ten sam organ wydaje w sprawie decyzję, nie można mówić, iż ma do niego zastosowanie art. 24 § 1 pkt 5 Kpa. Nadto organ podkreślił, iż w jego ocenie zastosowania normy art. 24 § 1 pkt 5 Kpa w przedmiotowej sprawie nie uzasadnia także przedstawiona przez WSA w uzasadnieniu skarżonego wyroku argumentacja, mianowicie, iż jej wyłączenie może mieć miejsce jedynie wobec osoby piastującej w danym organie funkcję ministra w rozumieniu art. 5 Kpa. Art. 24 ust. 1 pkt 5 Kpa dotyczy wyłączenia

pracownika organu administracji publicznej od udziału w postępowaniu w sprawie, w której brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji. Zdaniem organu w niniejszej sprawie taka okoliczność nie miała miejsca, albowiem obie decyzje wydane zostały przez osobę działającą z upoważnienia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, a zatem co należy podkreślić w jego imieniu.

Naczelny Sąd Administracyjny, zwany dalej także NSA, rozstrzygając sprawę wyrokiem z dnia 10 stycznia 2013 r. (sygn. akt I OSK 2383/11) nie podzielił argumentacji Generalnego Inspektora wskazując, iż w jego ocenie nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem, o jakim mowa w art. 127 § 3 Kpa, pracownik Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, którym jest zastępca tego organu, nie podlega wyłączeniu od rozpoznania sprawy na mocy art. 24 § 1 pkt 5 Kpa. NSA podkreślił, iż okoliczność, że postępowaniu o jakim mowa w art. 127 § 3 Kpa nie można przypisać cech dewolutywności, nie wyłącza po stronie organu obowiązku zagwarantowania wnioskodawcy rozpatrzenia sprawy z zachowaniem standardów rzetelności, bezstronności i obiektywizmu. Nadto ww. Sąd nie zgodził się z twierdzeniem organu, że wydanie przez Zastępcę Generalnego Inspektora – na mocy stosownego upoważnienia – obu decyzji jest równoznaczne z wydaniem ich przez samego Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Uzasadniając powyższe NSA podkreślił, iż mimo, że działania podmiotu upoważnionego należy traktować jako działania samego organu, to jednak istotne w tym przypadku jest, że kwestionowana decyzja w sprawie nie została wydana przez organ, lecz jego pracownika.

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu, tj. decyzji z dnia 5 stycznia 2011 r. (znak: DOLiS/DEC-8/11/439,440,442), bowiem Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, które uzasadniałyby jego zmianę.

W niniejszej sprawie Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut niedostatecznego zabezpieczenia jego danych osobowych przez O. Spółdzielnię Mieszkaniową „P.” oraz Dyrektora Oddziału Regionalnego P. w [...]. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych działając zatem na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przeprowadził postępowanie wyjaśniające w przedmiocie realizacji przez te podmioty ciężącego na nich jako administratorach danych osobowych Skarżącego, nałożonego ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej ustawą, obowiązku odpowiedniego zabezpieczania tych danych.

Artykuł 36 ust. 1 ustawy zobowiązuje administratora danych do zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną. Powyższe oznacza zatem, iż jest on obowiązany nie tylko do stosowania odpowiednich środków zabezpieczających i monitorowania ich sprawności, ale również reagowania na wszelkie sygnały dotyczące wadliwości tych zabezpieczeń.

Jak wskazano w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przeprowadzone w tej sprawie postępowanie nie wykazało by po stronie Spółdzielni doszło do uchybień w kwestionowanym przez Skarżącego zakresie. Postępowanie nie dowiodło, by na dzień orzekania przez organ przypisana Skarżącemu skrzynka pocztowa nr[...] zamontowana w nieruchomości usytuowanej w [...] nosiła cechy uszkodzeń mechaniczno-technicznych wpływających ujemnie na bezpieczeństwo wrzucanej do niej

korrespondencji kierowanej do Skarżącego, a więc i bezpieczeństwo jego danych osobowych, a także by dotyczące tej sprawy zgłoszenia Skarżącego były przez Spółdzielnię ignorowane. Wskazać należy, iż Spółdzielnia na skutek otrzymywanych od Skarżącego informacji kilkakrotnie dokonywała oględzin przedmiotowej skrzynki i udzielała mu odpowiedzi stosownie do poczynionych w ich toku ustaleń. Jak wynika z akt niniejszego postępowania, Spółdzielnia niezwłocznie bo już w dniu [...] stycznia 2010 r. (Skarżący zawiadomił Spółdzielnię o uszkodzeniu jego skrzynki pocztowej w dniu [...] stycznia 2010 r.) dokonała oględzin skrzynek pocztowych w budynku przy ul. [...]. W treści sporządzonej z tej czynności notatki wskazano, iż przypisana Skarżącemu skrzynka pocztowa o numerze [...] wprawdzie była otwarta, ale zamontowany w niej zamek był wizualnie kompletny. Mimo powyższego, tj. braku dowodów na potwierdzenie twierdzeń Skarżącego, Spółdzielnia podjęła jednak decyzję o naprawie zamka zainstalowanego w przypisanej Skarżącemu skrzynce pocztowej, co jednak w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, nie stanowi, jak twierdzi Skarżący, dowodu na istnienie nieprawidłowości w procesie zabezpieczania przez nią jego danych osobowych, ale wręcz przeciwnie stanowi przejaw chęci zapewnienia możliwie wysokiego stopnia staranności podczas wykonywania przez nią zadań w zakresie zabezpieczenia danych osobowych. Dodatkowo jak wynika ze zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, zamontowane w zamieszkiwanym przez Skarżącego budynku skrzynki pocztowe, były poddawane okresowym przeglądom gwarancyjnym. Co do zarzutu Skarżącego, iż znajdujące się w aktach sprawy protokoły oględzin jego skrzynki pocztowej nie mogą stanowić dowodu w sprawie, wskazać z kolei należy, iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, według którego stosownie do treści art. 22 ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych prowadzi swoje postępowania, nie wprowadzają obowiązku udowadniania pewnych faktów jedynie za pomocą określonych dowodów, czy dowodów spełniających określone warunki formalne. Zgodnie bowiem z art. 75 § Kpa dowodem jest wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględzin.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego pominięcia jako dowodu w sprawie przesłanych przez niego korespondencji wyjętych ze skrzynek pocztowych kilku osób zamieszkujących w [...], wskazać należy, iż dowód ten nie odnosił się do przedmiotu niniejszego postępowania. Przedmiotem zainicjowanego przez Skarżącego postępowania przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych była bowiem okoliczność niedostatecznego zabezpieczania jego danych osobowych przez Spółdzielnię oraz Dyrektora Oddziału Regionalnego P. w [...], natomiast przedstawione przez niego, opisanego wyżej dowody, dotyczyły innych, aniżeli niego, osób zatem nie miały wartości dowodowej dla niniejszego postępowania, o czym Skarżący został poinformowany przez organ pismem z dnia [...] sierpnia 2010 r. (znak: [...]). Ponadto, co organ podniósł w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji powyższa okoliczność nie stanowiła również dowodu na potwierdzenie twierdzeń Skarżącego o braku prawidłowego zabezpieczania skrzynek pocztowych przez Spółdzielnię. Okoliczność ta dowiodła bowiem jedynie faktu posiadania przez Skarżącego dostępu do tej korespondencji, a który mógł sobie zapewnić także w inny, aniżeli wyjęcie ich z wadliwie działających skrzynek pocztowych, sposób.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje także swoje stanowisko co do zarzutów Skarżącego kierowanych wobec P. S.A. Ponownie bowiem wskazać należy, iż

przeprowadzone postępowanie wykazało, iż na skutek skierowanych przez Skarżącego do P. S.A. powiadomień, podjęła ona dodatkowe działania, tj. wydała listonoszowi obsługującemu region, w którym Skarżący zamieszkuje, polecenie służbowe doręczania mu korespondencji bezpośrednio do mieszkania właśnie z uwagi na okoliczność pozyskania informacji o uszkodzeniu jego skrzynki pocztowej. Powyższe znajduje potwierdzenie w załączonych przez P. S.A. do akt sprawy wyjaśnieniach udzielonych przez dokonującego w tym rejonie doręczeń korespondencji listonosza – Panią B.T., która wskazała, iż cyt.: „po zgłoszeniu prośby doręczania przesyłek do mieszkania z powodu niesprawnej skrzynki każdą przesyłkę doręczam Panu L. lub jego żonie osobiście”. Obecnie na rynku pocztowym działa wiele firm świadczących usługi doręczania przesyłek listowych, zatem fakt, iż pomimo skierowanej przez Skarżącego do P. prośby o niepozostawianie jego korespondencji w przypisanej mu skrzynce pocztowej, nadal odnajdywał on w niej przesyłki, nie świadczy o zaniedbaniach w tym zakresie przez P. S.A.

Mając na uwadze powyższe, organ orzekł jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).